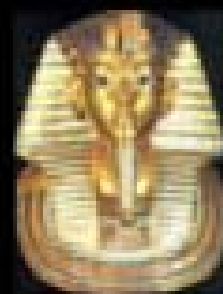
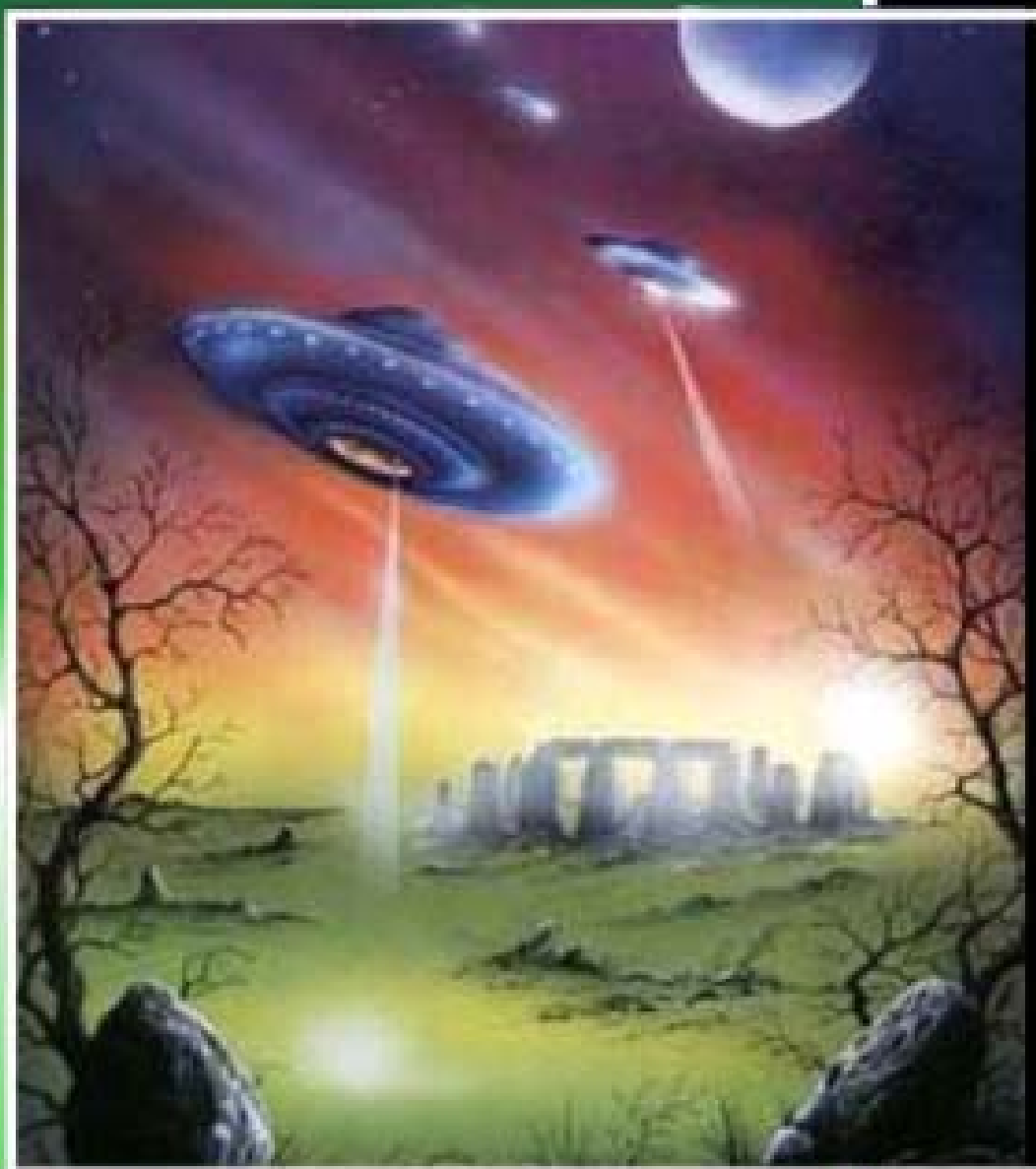

BOSNIĆ

MISTERIJE

Dosije X leteći tanjiri

ELEKTRONSKA
BIBLIOTEKA

Ahmed Bosnić

DOSJE X

LETEĆI TANJIRI

“Zar je moguće da smatraš kako nam je nevažno znati što se događa i što se čini u kući koja nije samo prostor, ograničen našim zidovima, već je to čitav ovaj svijet od bogova nam dan, kao prebivalište i s njima zajednička nam domovina, to više što bismo ispali neupućeni u mnoga, i to važna pitanja, kad nam ne bi sve to bilo poznato?...”

Cicero

MISTERIJA J002E3

Njegovo postojanje su potvrdili čak i najugledniji astronomi. Američki svemirski eksperti evidentirali su ga pod šifrom J002E3, ali još uvijek niko ne zna da li je riječ o manjem planetoidu, asteroidu, «Crnom princu» ili kozmičkom brodu tajanstvenih aliena, koji se na našoj planeti pojavljuju u svim mogućim oblicima, formama i veličinama. Ko su aleini i kakvu misiju imaju na Zemlji?

Zagonetni objekat u orbiti naše planete prvi su ljetos uočili australski astronomi. Oni su o svom otkriću uobičajnim putem informirali svoje kolege u svijetu. Njegovo postojanje uskoro su potvrdili i američki eksperti, a 3. septembra oni su ga i zvanično evidentirali pod neobičnom šifrom J002E3, te kalsificirali kao manji planetoid ili asteroid.

S tom klasifikacijom se, međutim, danas mnogi ne slažu. Među njima i brojni znanstvenici. Astronom Donald Jomans iz američke NASA-e smatra da je ona neodrživa:

- Vjerujem da se radi o svemirskoj letjelici!... Zapravo, gotovo sam siguran da se ne radi o prirodnom objektu, pogotovo ne o planetoidu ili asteroidu. Njegova orbita potpuno nas zbunjuje...

Uistinu je tako. Astronomi su već odavno ustanovili da manje planete i asteroidi imaju tendenciju ka čudnim orbitama na koje utiče gravitacija Sunca, što, čini se nije slučaj kod objekta nazvanog J002E3.

Priča o «Crnom princu»

Možda baš zbog toga i stručnjaci u NASA-inom «Jet Propulsion Laboratory» vjeruju da svjetlost i udaljenost neidentificiranog letećeg objekta (NLO) upućuje da se možda radi o ostatku neke rakete, možda iz vremena svemirskih misija Apollo.

Iako se ruski astronomi, pogotovo oni iz zvaničnih znanstvenih institucija za kozmička istraživanja, još uvijek nisu izjasnili o misterioznoj pojavi, među piscima znanstvene fantastike, kao i među istraživačima fenomena letelih tanjira, oživjela je stara teorija o «Crnom princu». Radi se o zanimljivoj priči koju je sedamdesetih godina prošlog stoljeca lansirao ruski pisac Aleksandar Kazancev. On je u jednoj svojoj priči ustvrdio da se u Zemljinoj orbiti ko zna otkada nalazi oštećeni svemirski brod nepoznatog porijekla. Dao mu je ime «Crni princ». Tu su priču

kasnije potvrdili i neki ruski i francuski astronomi, koji su – navodno – registrovali neki nepoznati leteci objekat koji se ponaša atipčno, a njegova putanja u Zemljinoj orbiti je suprotna putanjama svih do sada otkrivenih letecih objekata.

Ipak, najviše je onih koji zagonetni leteci objekat smatraju samo jednom od svemirskih platformi ili matičnih interplanetarnih letjelica koje se skrivaju u blizini naše planete odakle nam svakodnevno u letecim tanjirima pristižu misteriozni alieni, svemirski posjetioci o cijem prisustvu i djelovanju na našoj planeti, posljednjih godina, ima sve više izvještaja. Ko su, zapravo, alieni i šta traže na planeti Zemlji?

Kao u «Dosjeu X»

Nacelo najpopularnije teorije glasi da su alieni svemirska bica, koja nas s vremena na vrijeme posjećuju u letecim tanjirima, dolazeci iz svijetova koji egzistiraju daleko izvan granica našeg suncevog sistema. U skladu s tim, posade tih misterioznih letjelica u cijem postojanje do sada uvjerali i mnogi ozbiljni i ugledni znanstvenici, pa i vojni eksperti, za nas su "potpuni stranci" o kojima ne znamo gotovo ništa i cija nam je zemaljska misja krajnje nepoznata. Doduše...

Posljednjih godina u svijetu je prisutna tendencija da se fenomeni NLO tumace kao nama nepoznati aspekte koji dolaze iz nepoznatih podrucja svemira, a koji se – kao u tv seriji «Dosije X» - duboko razlikuju od svega što je poznato na našoj planeti, i s tim u vezi, termin alien uglavnom se odnosi na bica koja su po mnogo cemu slicna nama ali ne pripadaju ljudskoj rasi.

Amerikanci pokušavaju uvesti u upotrebu termin "svemirski alieni", kako bi naglasili da je rijec o bicima s drugih planeta (jer se termin alien tamo cesto koristi za ljude iz drugih država, a ne samo s drugih planeta). Alieni, kakvog god da su porijekla, prema najčešćim teorijama, mogu se pojaviti u svim mogucim oblicima, formama i velicinama, a posjeduju fantastično razvijenu tehnologiju i psihicke sposobnosti, koje prevazilaze sve što je do sada covjek uspio otkriti, pa cak i zamisliti.

Ostaje misterija

Prema osnovnom objašnjenju, alieni su vanzemaljski posjetioci koji imaju zajednicko porijeklo. Prema nekima, oni su zapravo pripadnici široko rasprostranjene kozmicke rase koja nastanjuje jednu ili više manjih planeta. Svi su meļusobno slicni i posjeduju nevjerovatne sposobnosti psihickog uticaja na ocevice i svjedoke, te nerjetko s njima na razne nacine manipuliraju.

Jedan od aliena, s kojim je Beit Bridgeu u Africi imala «susret trece vrste», kazao je da se može pretvoriti u bilo koji oblik u kojem ga ocevici požele vidjeti; ako su ocevici željeli da se on pretvori u patku, cudovište ili

nešto drugo, on bi im tu želju i ispunio. Ovo bi naravno moglo riješiti problem različitih tumačenja njihovih oblika. Pozivajući se na razlike u vanjskom izgledu aliena, neosporno je spomenuti da je jedan "tip" veoma ucestal u Americi i nekim dijelovima Evrope, a riječ je o vanzemaljcima malog rasta, velikih, celavih glava, i izbocenih, kosih ociju. A da bi se umanjila trenutna nagađanja, znanstvenici se svim silama trude skupiti što više podataka o temeljnim fizickim i psihickim karakteristikama aliena, čime bi se – možda - riješilo pitanje da li njihova izgled zavisi od subjekta koji ih posmatra i da li su oni u ocima svakog ocevica drugaciji.

55 godina misterije

NLO- najcuvanija tajna

Neidentificirani leteci objekti (NLO), koji su nakon svrsetka Drugoga svjetskog rata preplavljivali nebo nad nasom planetom, potakli su francuski casopis »Historia« da napravi retrospektivu toga fenomena. Je li posrijedi masovna halucinacija, zelja za mistifikacijom, ili je riječ o necemu sto jos treba proucavati?

Godine 1944, stab Luftwaffe, njemackog ratnog zrakoplovstva, osnovao je prvu sluzbu zaduzenu da prikuplja i analizira izvjestaje njemackih ratnih pilota koji su na svojim misijama vidjeli nekakve "pokretne izvore svjetlosti i letece objekte" nepoznata porijekla i nevidena ponasanja. Ta sluzba Luftwaffe bila je prva sluzbena organizacija za proucavanje onoga sto je poslije nazvano "letecim tanjurima". Taj je termin kasnije zamijenjen mnogo prikladnijim: NLO (neidentificirani leteci objekti).

Otad pa do danas registrirano je vise od jedan milion videnja NLO-a na podrucju koje pokriva cijelu nasu planetu. Nekoliko milijuna ljudi, koji

pripadaju svim društvenim slojevima, životnim dobima, obrazovnim razredima i klasama stručnosti - vidjelo je ili mislilo da je vidjelo "leteće tanjure".

Eskadrila letecih tanjura

Francuski publicist Charles Garreau pripovijeda kako je taj fenomen 1947. godine počeo poprimiti razmjere koji se do danas neprekidno povećavaju.

- Upravo sam vidio neke čudne letjelice iznad Mount Rainiera. Doimale su se kao nekakvi čudni veliki leteci tanjuri...

Na aerodromu Yakima, u američkoj saveznoj državi Idaho, kamo se upravo spustio sa svojim avionom, pilot Kenneth Arnold - još pod dojmom neobičnog spektakla što ga je upravo vidio - pričao je što je vidio pilotima i mehanicima što su se okupili oko njega.

- Rano poslije podne poletio sam s aerodroma Chehalis. Oko 15 sati bio sam iznad prvih brda Rocky Mountains (Stjenjaka), gdje je prije nekoliko dana netragom nestao jedan avion C-46 morskog korpusa. Sjetivši se toga, odlučio sam da ga pokušam pronaći. Digao sam se stoga na visinu od 10.000 stopa (oko 3400 m) da bih mogao vidjeti dno divovskih klanaca. Mislio sam da je olupina nestalog aviona, možda, u jednome od njih. Promatrao sam teren ispod sebe, ali onda je odjednom moju pažnju privukao niz bljeskova svjetlosti s moje lijeve strane...

Tada je Kenneth Arnold ugledao ono što će kasnije novinari prozvati – eskadrilom letecih tanjura.

- Pogledao sam u tom smjeru i spazio devet letecih vrlo blistavih predmeta tanjurasta oblika. Procijenio sam, onako od oka, da su dugacki, otprilike, petnaest metara. Letjeli su gledajući iz mog aviona, velikom brzinom od sjevera prema jugu i to u formaciji naglavce okrenutih stepenica, tj. prvi je avion letio najviše, a ostali stepenica što ispod i iza njega. Nisu letjeli ravno nego vijugavo, izbjegavajući planinske vrhunce. Ni vodoravno nisu letjeli jednolično, nego kao da skakucu, poput kamena koji odskace od površine vode. Nakon nekog vremena nestali su iza jednoga visokog brda. Na svu sreću, mehanici sam uključio "stopericu" kad sam ih spazio i isključio je kad su nestali. Tako sam saznao da sam ih promatrao oko 102 sekunde. Budući da sam zapamtio gdje su bili kad sam ih spazio, mogao sam, pomoću karte, lako izračunati da je udaljenost, koju su za to vrijeme preletjeli, iznosila 41 milju. To što su presli 41 milju za 102 sekunde, značilo je da su letjeli brzinom od 2700 km na sat...

Samo nekoliko sati poslije toga, Arnoldova je priča otkucana na svim novinskim teleprinterima s naslovima: "Pilot vidio leteće tanjure!",

“Misteriozna eskadrila letecih tanjura na americkom nebu”, “Leteci tanuri pratili pilota!”, itd, itd.

Tako je, 24. lipnja 1947. roden termin koji je odmah preveden na sve svjetske jezike. Ali, to ipak nije bio prvi tajanstveni leteci predmet kojemu je dano to, zapravo, banalno ime.

Sta su vidjeli Madridani?

Cetrnaestoga kolovoza 1864, list "Gazeta de Madrid" ovako je opisao nesto sto su stanovnici spanjolskoga glavnog grada vidjeli dva dana prije toga:

"Nekakav sjajni leteci tanjur, crvenkast i nadsvođen jarkoblistavom kupolom, viden je prekjučer uvečer nad istocnim obzorom ma dridskog neba. Posto je neko vrijeme mirovao lebdeci na jednom mjestu, predmet je počeo letjeti velikom brzinom u raznim smjerovima, vodoravno i okomito, a onda nestao ispod obzora."

Petnaest godina poslije toga, 25. siječnja 1879, John Martin, farmer iz Texasa, ispricao je novinarima "Daily Newsa", lista koji je tada izlazio u Densonu, ono sto je vidio i sto ga je snazno uzbudilo. List je Martinovu pricu objavio pod naslovom "Cudan događaj":

»Gosp. John Martin, farmer koji živi, otprilike, šest milja južno od nasega vrlog grada, ispricao nam je svoj cudan doživljaj. U četvrtak ujutro, dok je bio u lovu, Martinovu je pažnju privukao neki cudan predmet na nebu. Zapanjila ga je brzina kojom je taj predmet letio i njegov cudni oblik. Kad ga je g. Martin spazio, predmet je imao dimenzije i boju obicne narance, ali se neprekidno povećavao. Kretao se golemom brzinom. Nakon nekog vremena preletio je iznad g. Martina, koji je tada vidio da je taj predmet golem i da ima oblik tanjura ili zdjelice. Uskoro je nestao iza obzorja."

Treba upozoriti na nesto sto je, zapravo, samo po sebi jasno. Sigurno je da se stanovnici Madrida i Teksasani nisu mogli dogovoriti da predmete koje su vidjeli usporede s tanjurima, a Arnold, naravno, nije mogao znati za price ili iskaze stanovnika Madrida. Ali, dok je ono sto su vidjeli Madridani i sto je 1879. vidio teksaski farmer Martin bilo brzo zaboravljeno i nije dobilo nikakav veci publicitet, ono sto je 24. lipnja 1947. vidio Arnold imalo je neobicne reperkusije.

Arnoldova prica odmah je poslana ATIC-u. Tamo je primljena sa skepsom, ali i sa stanovitim strepnjama ATIC (Air Technical Intelligence Center - Obavjestajni centar za zrakoplovnu tehniku) bio je, kako sam naziv govori, tehnicka obavjestajna sluzba americkog ratnog zrakoplovstva, kojemu je glavni zadatak da prikuplja tehnicke obavijesti o